

26 OCTOMBRIE
CANON DE RUGACIUNE 14
CATRE
SF.MARE MUCENIC
DIMITRIE DE LA TESALONIC
VENETIA,1806

Κανὼν τέλειος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξᾴδω. Συμψάλλεται τῷ τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου, τῇ κβ'. ᾠδὴ α'. ἦχος, πλ. β'. Τμηθείσῃ τμᾶται.

Τμηθείση ῥάβδῳ σχίζεται ὑγρά. κύματα πλάνης δὲ ξηραίνεται σταυρῷ. ὁ αὐτὸς Θεὸς, καὶ τότε ἐν Μωσῇ ποιῶν, καὶ Δημητρίῳ ξένα. ᾠδὴ οὖν ἐξαμφοτέρων νῦν πλέκεται, ἐνδόξως δεδόξασται Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ Παρουσία τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, ἐν σώματι σοφίας τοῦ Θεοῦ, παρεσκεύασε πολλοὺς τῶν ἑαυτῆς, θανεῖν ὑπὲρ τῆς δόξης αὐτῆς.

τῆς. δι' ὃ καὶ ἐνηθληκότα Δημήτριον, ἐνδόξως ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγεῖ τῷ λόγῳ ἑαυτοῦ, μὴ φθειρομένην εὐτρεπίζων τράπεζαν. ἀθανάτου δὲ ὁ ὄντως ὁπλίτης Χριστοῦ, νέμει κρατῆρα τρυφῆς. διδάγμασιν εὐσεβέσι γὰρ ἔκραζεν, ἐνδόξως δεδόξασται Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀκουτισθῶμεν πάντες εὐσεβεῖς, συγκαλουμένου τοῖς θαύμασιν ἄνωθεν, τοῦ μεγίστου Δημητρίου, ἀγάπῃ θερμῇ, βοᾷ γὰρ ἴδετε καὶ γνῶτε, ὅτι Χριστὸς ἐστὶ Κύριος, δοξάζων ἐν χάριτι, τοὺς τοῦτον δοξάζοντας.

Ὠδὴ γ'. Κύριος ὢν πάντων.

Κύριος τῶν ὅλων, ὑπάρχων Χριστὸς, τὸν ἁγνόν σε ὁ ἁγνὸς πεθήσας, ἐν σοὶ κατῴκησε, καὶ τῷ πόθῳ διήγειρεν αὐτοῦ, σαυτὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θυσιάσαι, σφάττετε τυράννοις κράζοντα, τῇ πίστει γὰρ ἐστερέωμαι.

Δίς.

Ῥεύσεως χωρὶς γεννηθεὶς θεόθεν, τὸ οἰκεῖον ἀθλητὰ, ῥυὲν δὲ τῷ Κυρίῳ ἔσπεισας, ἐσφαγμένος Δημήτριε, αἷμα. αὐτῷ γὰρ λογχευθεὶς ηὐχαρίστεις, πρόσδεξαι βοῶν τὸ αἷμα μου. τῷ πόθῳ σου γὰρ ἐκκέχυται.

Ἄφρων ἀνὴρ, ἔφη Θεὸς οὐκ ἔστι, τὸν οἰκεῖον ποιητὴν μὴ στέργων, ὁ δυσσεβέστατος, σοῦ κηρύττοντος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. ξένα πράττοντός σου, οὐ συνῆκεν, ὅμως ἐν τῇ σῇ χάριτι, καὶ πίστει ἡμᾶς στερέωσον.

Ω'δὴ, δ'. Προκατιδὼν ὁ προφήτης.

ΠΡοεγνωκὼς ὡς προφήτης, ἐν μυστηρίῳ λέγεις τῷ Νέστορι, Χριστὸν ἔχων βοήθειαν, ἔσο κραταιὸς, νικήσεις ἐν ἰσχύϊ γὰρ τὸν Λυαῖον. τῷ μονογενεῖ υἱῷ δὲ τοῦ Θεοῦ, εἰς θυσίαν προσάξεις τὸ αἷμα σου.

Ἐπὶ τὸ πάσχειν σπουδάζων, ὑπὲρ Χριστοῦ πολλοὺς ἐπεστήριζες, λόγοις σοφοῖς Δημήτριε, οἷς καὶ ἐκβοᾷς, παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ λίαν ἐπεθύμησα. Τὸν μονογενῆ υἱὸν γὰρ ὁ Θεὸς, ὑπὲρ πάντων εἰς θάνατον δέδωκε.

ΜΕταλαβὼν εὐσεβείας, καὶ τοῖς λαοῖς αὐτοῖς ἐκοινώνησας. Γεννήματα δὲ πνεύματος, ποιήσας αὐτοὺς, τοῦ μένειν μετ' αὐτῶν ἐπηγγείλω. τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ γὰρ τοῦ Θεοῦ, μιμητὴς ἀνεδείχθης Δημήτριε.

Πόμα

257

ΠΌμα κεράσας τὸν λόγον, πίνεις καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ νῦν, Χριστοῦ σὺν φίλοις ἅπασιν, ὡς θέσει Θεὸς, Θεῷ πατρὶ συνὼν εἰς αἰῶνας. τὸν μονογενῆ ζηλώσας γὰρ υἱὸν, ἐν μεθέξει υἱὸς Θεοῦ γέγονας.

Ω'δὴ ε'. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης.

ΤΩ̃ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, δεδεμένος μάρτυς τοῦ κτίστου σου, πᾶσι Κύριον τῶν ὅλων, τοῖς λαοῖς Χριστὸν ἀνεκήρυττες, ὡραίους πόδας ἔχων Δημήτριε, εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ πᾶσι. Δίς.

Ἡ Προάναρχος σοφία, ἡ συστήσασα τὴν ὑδάτων φύσιν, τὰς ἀβύσσους τῶν κριμάτων καὶ θαλάσσας αὐτῆς τῆς γνώσεως, σοὶ παροχεύει ὕδωρ ζωῆς ἐκ γλώσσης, μύρα ἐκ σαρκός σου δὲ, βλύζειν παρέσχεν.

ΜΑθητὴν ἄλλον δεικνύει σὲ ζηλώσαντα ὁ δεσπότης τοῦτον, ὁ τῇ δόξῃ οὖν τῇ κάτω δεαλάμπων, δείκνυσαι δέσμιος, καὶ σφάττῃ μάρτυς, μέσον εἱρκτῆς ἀδίκως, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ψυχὴν δίδως τοῦ κτίστου.

Ὠ,δὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρ.

Ἄβυσσος μεγάλη σοῦ τῶν θαυμάτων κυκλοῖ τὴν κτίσιν, καὶ τὸν κλύδωνα τῶν νόσων παύει. ὡς Ἰωνᾶς ἐῤῥύσθης, καὶ σώζεις ἐκ φθορᾶς, ὦ Δημήτριε. Δίς.

Κύριον γινώσκων, ὡς μαθητὴς καὶ διδάσκαλόν σου, ἐκμιμούμενος Χριστὸν ἐβόας, πάντες ζηλοῦτε κυρίου τὸ πάθος, ὡς ἐμὲ ἐθεάσασθε.

Ῥύπον σὺ μὴ ἔχων ἀποκαθαίρων τοὺς πάντας φαίνη, καθαρὸς ὢν ἀθλητὰ καθάπαξ. ἀλλ' οὗ καὶ πάντας ῥοπῇ σου τῆς ἰσχύος, ἐκ παντὸς ῥύπου ἔκπλυνον.

Ὠ,δὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ.

Οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, δρόσῳ Θεοῦ οὐκ ἐφλέχθησαν, καὶ αὐτὸς νεκρωθεὶς, τεθαμμένος μύρα βλύζεις τοῖς ψάλλουσιν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, τοῦ κλεινοῦ Δημητρίου Θεός.

Νικᾷς καὶ κάρων συντρίβεις, δεινοῦ σκορπίου Δημήτριε, ἐκζητοῦντος σοφὲ, τοῦ δολίως σε προδοῦναι εἰς θάνατον, Χριστὸν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν καταγγέλοντα.

Ὑμῶν ὁ Χριστοῦ σὺ φίλος, ἐβόας οὐκ ἀπολείψομαι. εὐφραινόμεθα ὅθεν, καὶ δουλείας καὶ φόβου ἐλεύθεροι, τίς καθ' ἡμῶν κραυγάζομεν; μεθ' ἡμῶν ὁ Δημητρίου Θεός.

Porta di Penitenza. R Μεθ'

www.tezaurliturgic.ro

ΜΕθ' ὅς τις σȣ ἔφης ἔλθοι, παλαίων Νέςορ θρασύτητι, τȣ̃τον δὴ πλήξας σὺ, ἐκ τȣ̃ βίȣ ἐκτρίψεις ἐν χάριτι. Τȣ̃το εἰπὼν εὐλόγεις δὲ, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τȣ́τȣ καλῶν.

Ω'δὴ, ή. Νόμων πατρῴων.

ΝΌμων ἁγίων, σὺ ὑπεραθλῶν, τȣ̀ς ἐν Περσίδι νέȣς ἐκμιμησάμενος, τυραννȣ̃ντος κατεφρόνησας, προςαγμάτων ἀθέων, καὶ κεκλεισμένος, ἐν τῷ βαλανείῳ, καὶ σφαγεὶς, τῷ δεσπότῃ ἁρμόδιον ἀνέμελπες τὸν αἶνον, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψȣ̃τε βοῶν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

Δίς.

ΟΙ' δαιτυμόνες, τῶν μαρτυρικῶν, ἀγωνισμάτων πόθῳ συναθροιζόμενοι, οἱ φιλόχριςοι ἑπόμεθα Δημητρίῳ ἐν πίςει. καὶ πληρωθέντες, ὧν αὐτῷ παρέχεν ὁ Χριςὸς, Θείων μύρων καὶ χάριτος, εὐχαρίςως βοῶμεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψȣ̃τε εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

Ε'Δεξιȣ̃το, τὸ ἀμόλυντον, τȣ̃ καθαρȣ̃ σȣ σώματος περιβόλαιον, ἡμαγμένοντε δακτύλειον, ὑπὲρ πάντων ὁ λȣ̃πος, καὶ ȣ̓κ ἠδεῖτο, πράττων ἐν ἀπίςοις θαύματα. ȣ̓ τῇ πλάνῃ ὑπέκυψε, καὶ ἀθλῶν ȣ̓ πτοεῖται, τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψȣ̃τε εἰς πάντας τȣ̀ς αἰῶνας.

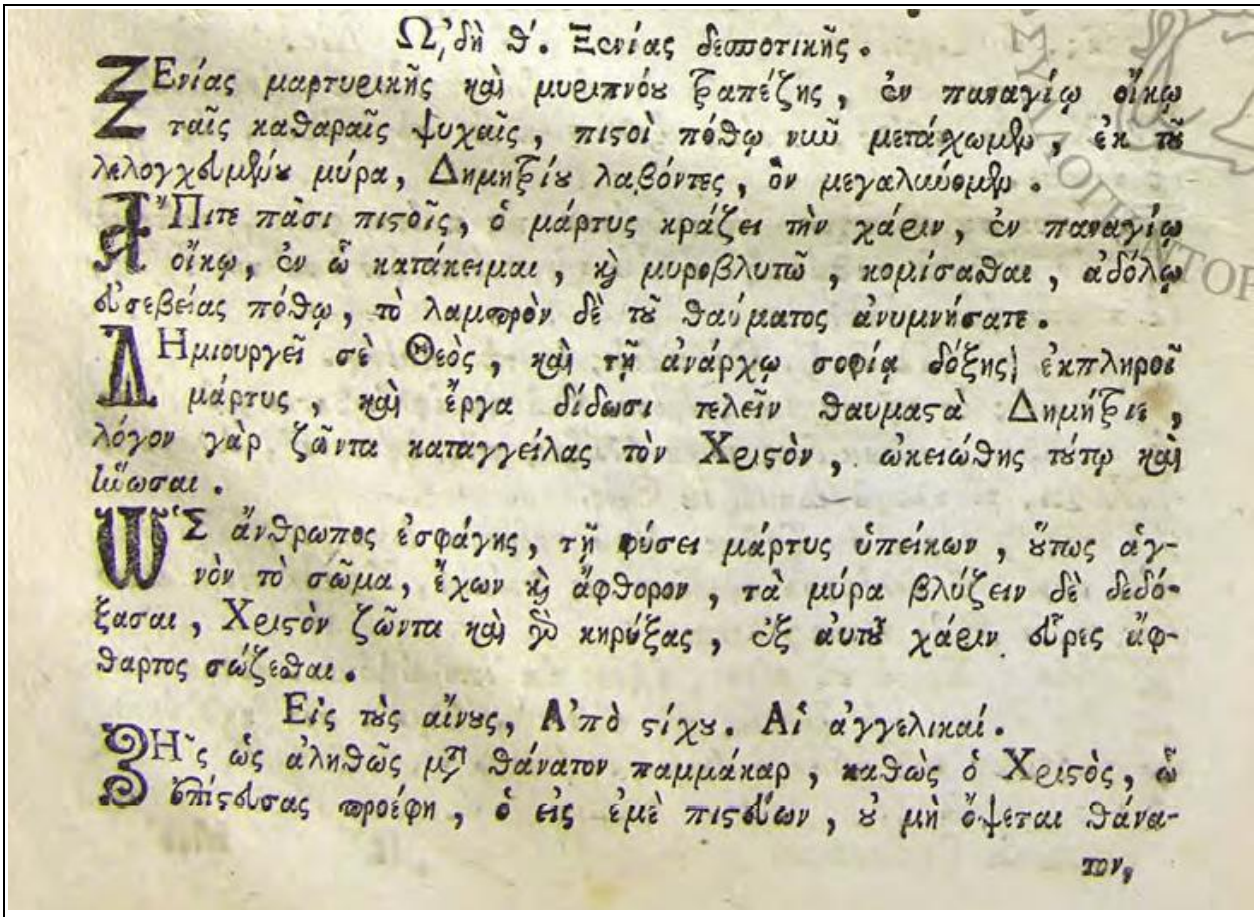

Ὠδὴ θ'. Ξενίας δεσποτικῆς.

ΞΕνίας μαρτυρικῆς καὶ μυριπνόου τραπέζης, ἐν παναγίῳ οἴκῳ ταῖς καθαραῖς ψυχαῖς, πιστοὶ πόθῳ νῦν μετάσχωμεν, ἐκ τοῦ λελογχευμένου μύρα, Δημητρίου λαβόντες, ὃν μεγαλυνόμεν.

Ἄπιτε πᾶσι πιστοῖς, ὁ μάρτυς κράζει τὴν χάριν, ἐν παναγίῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ κατάκειμαι, καὶ μυροβλυτῶ, κομίσασθαι, ἀδόλῳ εὐσεβείας πόθῳ, τὸ λαμπρὸν δὲ τοῦ θαύματος ἀνυμνήσατε.

ΔΗμιουργεῖ σὲ Θεὸς, καὶ τῇ ἀνάρχῳ σοφίᾳ δόξης ἐκπληροῖ μάρτυς, καὶ ἔργα δίδωσι τελεῖν θαυμαστὰ Δημήτριε, λόγον γὰρ ζῶντα καταγγείλας τὸν Χριστὸν, ὠκειώθης τούτῳ καὶ ἡνώσαι.

ὡς ἄνθρωπος ἐσφάγης, τῇ φύσει μάρτυς ὑπείκων, οὕτως ἁγνὸν τὸ σῶμα, ἔχων καὶ ἄφθορον, τὰ μύρα βλύζειν δὲ δεδόξασαι, Χριστὸν ζῶντα καὶ γὰρ κηρύξας, ἐξ αὐτοῦ χάριν εὗρες ἄφθαρτος σώζεσθαι.

Εἰς τοὺς αἴνους, Ἀπὸ στίχου. Αἱ ἀγγελικαί.

ΖΗς ὡς ἀληθῶς μετὰ θάνατον παμμάκαρ, καθὼς ὁ Χριστὸς, ὦ ἐπίστευσας προέφη, ὁ εἰς ἐμὲ πιστεύων, οὐ μὴ ὄψεται θάνατον,

www.tezaurliturgic.ro

θαυμάτων σου, καὶ αἴγλαις λαμπραῖς τῶν θείων μύρων, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῶν πρεσβειῶν σου. δι' ὧν ἔνδοξε, φθάνεις τὰ πέρατα πιστοὺς, δεινῶν ἐκλυτρούμενος.

στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ.

ΝΕός ἀληθῶς, μάρτυς ἄνθρωπος ἐδείχθης. πᾶσαν τῶν παθῶν ἀπορρίψας τὴν κηλίδα. καὶ ξύλου γεγευμένος τῆς ζωῆς ὦ Δημήτριε. ὅθεν καὶ ἱδρῶτας ἁμαρτίας, σύμβολα νεκρώσεως, οὐ ῥέεις, παμμακάριστε, ἀλλ' ἀφθαρσίας ἀληθοῦς, δείγματα τὰ μύρα σου.

στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

ΠΑῦσα σε ψυχὴ, ποθεῖ μάρτυς ἐκ καρδίας, καὶ δικαιῶς σοῦ ἐρᾷ, καὶ τὴν γλυκεῖαν, σοῦ κλῆσιν, ἐν τῇ γλώσσῃ περιφέρει Δημήτριε, καὶ σοῦ ἀπολαῦσαι τῆς τῶν μύρων, γλίχεται χάριτος ἐκ πόθου. οὕτως ἔνδοξε, σὲ ἐμεγάλυνε Χριστὸς, ἐν γῇ, ὃν ἐδόξασας.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΛΕῦρο ἱερεῦ Ζαχαρία ἑτοιμάζου. ἄνοιγε ναοῦ τὰ ἐνδότατα τῇ κόρῃ. εἰσάγαγε τὴν παῖδα, τῶν ἁγίων εἰς ἅγια. βλέπε τὸ Ἐφοὺδ τὸ σὲ διδάσκον. μάνθανε βουλὴν μυστηριώδη. καὶ γὰρ πάρεστιν, ἡ ἀπ' αἰῶνος μυστικῶς δηλουμένη λυτρωσις.

Τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, προσάββατόν τε. συμψάλλεται τῷ τοῦ ἁγίου Ἀρέθα κανόνι, τῇ κδ'. Ὠδὴ ε'. Πρός σε ὀρθρίζω.

ΠΡὸς σὲ προσφεύγω τὸν διὰ τὸν κτίστην, ἑαυτὸν τοῖς ἀνόμοις θελήσαντα ἐκδοῦναι, καὶ μέχρι σφαγῆς, εὐθαρσῶς ἐναθλήσαντα μάρτυς Χριστοῦ, καὶ ἰάσεις παρέχοντα Δημήτριε. Δίς.

ΡΥφθεὶς καθόλου, καὶ κεκαθαρμένος, μυστικῷ ἐν λουτῆρι, τοῖς θείοις αἵμασί σου, ὡς Χριστοκήρυξ, ἐκ πλευρᾶς σου χεθεῖσιν, αὖθις ἐπλύθης, καὶ συνδοξάζη Χριστῷ νῦν Δημήτριε.

ΟΡᾶτε κράζεις, πάσχων μὴ πτοεῖσθε. νῦν γὰρ ἔφθασεν ὥρα, λογχεῦσαι με φονεῦσαι χεῖρας ἀνόμων. πάντας δὲ μετὰ θάνατον ὅμως φρουρήσω. οὓς προσῆξα τῷ κτίστῃ διὰ πίστεως.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

ΤΟν δι' ἡμᾶς λογχευθέντα ἐμιμήσω Δημήτριε. αὐτὸν γὰρ κηρύττων ἐκ πόθου, ἐλογχεύθης καὶ ἔκραζες. εἰ καὶ τὸ σὸν φέρω πάθος, σοῦ μετέχω τῆς ζωῆς ὁ Θεός μου.

Ὠδὴ, η'. Στήλην κακίας.

GΤηλιτευθεῖσαν, τυραννοῦντος μάρτυς πλάνην κατήσχυνας. ἐν τῷ Χριστῷ δὲ ἐγκαυχώμενον, ἀνόμως ὁ ἄνομος μαινόμενος ἐχθρὸς,

R 2 κτεῖ-

κτεῖναι σε ζητεῖ, τὸν ζωὴν τὴν ἄνω ποθοῦντα, καὶ σὺν ἀγγέλοις Χριστὸν μεγαλύνοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ καρδίας, σεαυτοῦ τὸν φόβον ῥίψον ἔφης τῷ Νέστορι, τῇ προσευχῇ δέ μου ὁπλίσου. πειρασμὸς γὰρ οὐκ ἔσται σοι, Λυαῖον φονεύσεις. τῷ ἰσχυρῷ γὰρ μεῖζον πτῶμα ἔσται θεόθεν. καὶ Χριστὸν ὕμνει, εὐλογῶν τὸν σώζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ῥῆμα, τῆς σῆς γλώττης, οὔποτε προῆλθε Δημήτριε. σοῦ δὲ καρδίᾳ ἁγνοτάτῃ, καὶ τὸ σῶμα πανάμωμον. ἐδείχθης γὰρ τέκνον σαρκὸς οὐδ' ὅλως, ἐκ Θεοῦ δὲ ἐγεννήθης καθαρὸς. ὃν θείοις λόγοις καὶ ἄθλοις, ἐκήρυξας γενναιοφρόνως.

Βάθους σοφίας, μετασχὼν Δημήτριε, Θεοῦ γνῶσιν ἔβλυσας· ἄβυσσον ῥέεις οὖν τῶν μύρων ὡς ἀθάνατος ἄνθρωπος, καὶ ἄφθορος μένεις, σαρκὶ τρισμάκαρ, μὴ φθαρεὶς, θείαν δὲ χάριν νέμων πάσῃ τῇ κτίσει, ὑμνούσῃ τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεῦσαι, Νέστορ νίκην μὴ λογίσῃ Λυαίου πώποτε. ὡς νεανίαν καὶ γὰρ, θᾶττον ἐκπηδήσας πτοήσει σε, Δημήτριος ἔφη· πλὴν τοῦτον τρώσεις, ἰσχὺν ἔχων τὸν Κύριόν μου, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Τὴν τιμιωτέραν.

Τὸν τετιμημένον ἐν ἀθληταῖς, ὡς λελογχευμένον δι' ἀγάπην τὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πλευρᾶς ἀφθόρου ἐκβλύζοντα τὰ μύρα, Δημήτριον τὸν μέγαν σὲ μεγαλυνόμεν.

Ὀλέθριον σμῆνος στρατιωτῶν, δυσσεβῶν ἀθέων μιαιφόνων συναστισμὸς, ἐπέστησοι μάρτυς, τοῦ ὡς ἄνομον σφάττειν, τὸν δίκαιον σὲ μάκαρ, ὃν μεγαλυνόμεν.

Νόμους μὴ εἰδότες τοὺς εὐσεβεῖς, ῥήσεις σου ἐνθέοις, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ, ὡς πρᾷον ἀρνίον, σὲ ὑπὲρ τοῦ δεσπότου, κατέσφαξαν ἀδίκως, ὃν μεγαλυνόμεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον ἀθλητὰ, σὲ τοῖς ἀσεβέσι, κατασφάξαι ὁ δυσσεβὴς, παρέσχε μὴ στέγων, τὴν χάριν σου τῷ φθόνῳ, Δημήτριε παμμάκαρ, σὲ μεγαλυνόμεν.

Ἐκύκλωσαν θῆρες ὡς φονικοί. ἠκόντισαν λόγχαις, τὴν πλευράν σου τὴν ἱερὰν ἐφόνευσαν μάρτυς εἰρκτῇ σε τὸν ἀθῶον, Δημήτριε γενναίως ἅπαντα φέροντα.

Εἰς τοὺς αἴνους ἀπὸ στί. Αἱ ἀγγελικαί.

Λάμπεις ἐν τῇ γῇ, ὑπερήλιον παμμάκαρ, τῷ λαμπρῷ φωτὶ, τῶν μεγίστων σου ἀγώνων, καὶ ταῖς κτηνοβόλοις ἀστραπαῖς τῶν

θαυ-

www.tezaurliturgic.ro

θαυμάτων σου, καὶ αἴγλαις λαμπραῖς τῶν θείων μύρων, καὶ ταῖς ἀστραπαῖς τῶν πρεσβειῶν σου. δι' ὧν ἔνδοξε, φθάνεις τὰ πέρατα πιστὸς, δεινῶν ἐκλυτρούμενος.

στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ.

ΝΕός ἀληθῶς, μάρτυς ἄνθρωπος ἐδείχθης. πᾶσαν τῶν παθῶν ἀπορρίψας τὴν κηλίδα. καὶ ξύλου γεγευμένος τῆς ζωῆς ὦ Δημήτριε. ὅθεν καὶ ἱδρῶτας ἁμαρτίας, σύμβολα νεκρώσεως, ὀρέεις, παμμακάριστε, ἀλλ' ἀφθαρσίας ἀληθοῦς, δείγματα τὰ μύρα σου.

στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

ΠΑῦσα σε ψυχὴ, ποθεῖ μάρτυς ἐκ καρδίας, καὶ δικαιῶς σοῦ ἐρᾷ, καὶ τὴν γλυκεῖαν, σοῦ κλῆσιν, ἐν τῇ γλώσσῃ περιφέρει Δημήτριε, καὶ σοῦ ἀπολαῦσαι τῆς τῶν μύρων, γλίχεται χάριτος ἐκ πόθου. οὕτως ἔνδοξε, σὲ ἐμεγάλυνε Χριστὸς, ἐν γῇ, ὃν ἐδόξασας.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΛΕῦρο ἱερεῦ Ζαχαρία ἑτοιμάζου. ἄνοιγε ναοῦ τὰ ἐνδότατα τῇ κόρῃ. εἰσάγαγε τὴν παῖδα, τῶν ἁγίων εἰς ἅγια. βλέπε τὸ Ἐφοὺδ τὸ σὲ διδάσκον. μάνθανε βουλὴν μυστηριώδη. καὶ γὰρ πάρεστιν, ἡ ἀπ' αἰῶνος μυστικῶς δηλουμένη λυτρωσις.